

ה"ט 23154/08/21 - פלונית, פלוני נגד רומן דיגרשוילי, מעיין דיגורקר

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 23154-08-21 פלוני ואח' נ' דיגרשוילי ואח'
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת אלוזא זעורה-עבדאלחלים
מבקשים 1. פלונית
2. פלוני

נגד משיבים
1. רומן דיגרשוילי
2. מעיין דיגורקר

פסק דין

1. לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**") שהוגשה ביום 10.8.2021.

רקע וטענות הצדדים:

2. המבקשים, בני זוג, טענו בבקשתם כי המשיבים, בני זוג המתגוררים באותו בניין, הם בעלי עבר פסיכיאטרי, מאיימים עליהם ופוגעים בהם פגיעה מילולית ופיזית מתמשכת. לגרסת המבקשים, המשיבים מהווים סכנה לסובבים אותם ומטרידים את דיירי הבניין באופן קבוע.

3. ביום 10.8.2021 ניתן צו זמני למניעת הטרדה מאיימת ונקבע מועד לדיון במעמד שני הצדדים.

4. ביום 17.8.21 התקיים דיון במעמד הצדדים. המבקשים חזרו על טיעוניהם כפי שאלה הובאו בבקשה והוסיפו כי המשיב 1 גרם נזק לרכושם כאשר בעט ושבר מזגן שהם השאירו באופן זמני מחוץ לדלת דירתם. המבקשים הוסיפו וטענו כי המשיבה 2 גרמה נזק לרכבם, שברה את שמשת הרכב וגרמה לנזקי רכוש. האירועים הנ"ל, התרחשו לגרסת המשיבים, על רקע מכתב עליו חתמו כל דיירי הבניין, במסגרתו ביקשו מהמשיבים להימנע מיצירת כל קשר עם מי מדיירי הבניין ולהתנהג באופן מכובד. המבקשים הציגו העתק מכתב הוועד והגישו לתיק מסמכים ותמונות התומכים בגרסתם.

5. המשיב 1 התייצב בשם שני הצדדים וטען כי המשיבה 2 אינה יכולה להתייצב לדיון עקב טיפול בילדיהם הקטינים. הנ"ל אישר כי בעט במזגן, לגירסתו מאחר וזה חסם את דרכו ומנע ממנו לעבור עם עגלת התינוק. המשיב 1 הציג בפני בית המשפט תמונה המלמדת לגרסתו כי מדובר במעבר צר המספיק בקושי למעבר עגלת תינוק. המשיב 1 טען כי המבקשים מתגרים בו בכוונה ותרץ את מעשיו בכך שלא יכל לפנות אליהם עקב מכתב שהועבר אליו על ידי הוועד, אשר אסר עליו ליצור כל קשר עם מי מדיירי הבניין.

עמוד 1

6. באשר לפגיעה ברכב הכחיש המשיב את טענות המבקשים וביקש כי יציגו ראיות לאירוע הנטען.

דין והכרעה:

7. בבואו של בית המשפט להכריע בבקשה על פי הוראות החוק הוא בוחן את נסיבות המקרה שלפניו, ואם יש באלה כדי ללמד על קיומה של "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בחוק כדלקמן: **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**.

8. לא כל "הטרדה" מהווה "הטרדה מאיימת", ועל בית המשפט להיווכח כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו (ראו: ה"ט (קר) 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.15)).

9. עוד נקבע בפסיקה כי המבחן הוא מבחן אובייקטיבי בעיקרו (ראו: ה"ט (תא) 4381/04/12 קרן גמלאות של עורכי דין בישראל בע"מ נ' עו"ד זהר גרינברג (23.4.12)).

10. לפי הפסיקה, הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע כוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה וכדי לפגוע בשגרת החיים התקינה (ראה-ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.16)). כן יש צורך בהוכחת ביצוע הטרדה או נקיטת איומים בעבר וכן הוכחת נסיבות הנותנות בסיס להנחה כי אותו אדם יטריד שוב.

11. לאחר שעיינתי במסמכים אשר הוגשו על ידי המבקשים ושמעתי את טענות הצדדים, והתרשמתי מעדותם של המבקשים ומעדות המשיב 1 לפניי ומהתנהלות הצדדים באולם במהלך הדיון, שוכנעתי כי המשיבים נקטו בהטרדה מאיימת כלפי המבקשים באופן המצדיק מתן צו למניעת הטרדה מאיימת כמבוקש.

12. המבקשים הוכיחו את טיעוניהם לעניין היחסים העכורים שבין המשיבים ובין דיירי הבניין. הוצג לפניי במעמד הדיון מכתב מאת ועד הבית המשותף אשר במסגרתו ציינו הדיירים את מצוקתם על רקע ההתנהלות המשיבים אשר מפריעים באופן מתמיד לדיירי הבניין ואינם מתנהגים בכבוד כלפיהם. דיירי הבניין ביקשו כי המשיבים יימנעו מיצירת כל קשר עם מי מהדיירים ולהתנהג בכבוד ולא להתערב בכל מה שקשור לניהול הבניין.

13. המשיב 1 הודה לפניי כי המזגן "עמד בדרכו" והוא לא ראה צורך להזיז ובהתאם "הוא הוציא בעיטה" למזגן (ראו עמוד 2 שורות 15 עד 16), במהלך עדותו חזר על טיעונו והוסיף כי עת נתקל במזגן שהוצב על ידי המבקשים מחוץ לדלת דירתם, בחר לדבריו "לתת בעיטה למזגן" (ראו עמוד 2 שורה 21). לגרסתו מאחר ונאסר עליו ליצור כל קשר עם דיירי הבניין, הוא לא פנה למבקשים וביקש מהם להזיז את המזגן על מנת למנוע את חסימת המעבר (ראו עמוד 2 שורות 34-35).

14. התנהלות המשיב 1 כלפי המבקשים במעמד הדיון מלמדת את בית המשפט כי היחסים בין הצדדים טעונים על רקע תוקפנות מצד המשיב 1 דווקא. פניית הוועד אל המשיבים כפי שזו הוצגה לפניי מלמדת על התנהלות העבר של המשיבים כלפי הדיירים בבניין ובכלל זה המבקשים, אשר הייתה רצופה בסכסוכים והביאה לכך כי כלל הדיירים יבקשו לאסור על המשיבים ליצור קשר עם דיירי הבניין תוך דרישה להתייחס אליהם בכבוד.

15. טענות המבקשים כי המשיבה 2 גרמה לנזקי רכוש לרכבם, לא התבררה לפניי עד תום מאחר והמשיבה 2 לא התייצבה לדיון ולא העלתה את גרסתה לפני בית המשפט, אך שוכנעתי מהמסמכים אשר הוצגו לפניי כי המשיבה 2 אף היא נטלה חלק בהתנהלות כלפי המבקשים אשר התאפיינה בחוסר כבוד ותוקפנות.

16. לאור כל האמור ניתן בזאת צו האוסר על המשיבים כדלקמן:

- א. להטריד את המבקשים בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתם ובמקום עבודתם.
- ב. לאיים על המבקשים בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.
- ג. לבלוש אחר המבקשים, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם ומעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת.
- ד. ליצור עם המבקשים כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.

17. האיסור כמפורט בסעיף 16 לעיל יחול על המשיבים, בין כלפי המבקשים ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליהם, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

18. הצו יעמוד בתוקף למשך 6 חודשים מהיום.

19. אין באמור בכדי לחסום מי מהצדדים למצות את התהליכים בעניין הטענות שהועלו במהלך הדיון לפניי לעניין הפגיעה ברכב וכו'.

לאחר שבחנתי את נסיבות התיק, אין צו להוצאות.

העתק הצו יומצא לצדדים והודעה אודותיו תימסר להם טלפונית.

ניתן היום, י"א אלול תשפ"א, 19 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

